

[Miljøministeren]

Så synes jeg heller ikke, det var helt fair at skyde mig en traditionalistisk vækstoppfattelse i skoene. Jeg synes, hr. Gade skulle læse regeringens rapport, Miljøindsatsen i 90'erne. Der tager vi lige præcis stilling til vækstbegrebet. Hr. Gade og jeg har før haft en diskussion herom i denne sal, og der er egentlig ikke rigtig grund til at tage en tur til, men jeg skal henvise til side 17, hvor der står: »Vækst er ikke god, hvis den ødelægger vort miljø.« Senere står der: »Det drejer sig om at skabe en økonomisk udvikling, der ikke skader naturen og miljøet ved midlertidigt at berige menneskene.«

Det er det vækstbegreb, jeg taler om, og det er det, jeg også mener er nødvendigt, hvis man skal sørge for ekstra ressourcer, skal sørge for udvikling af ny teknologi og af ny teknik og samtidig sørge for, at vi rydder op i miljøproblemerne. Jeg tror, at den meget enkle anti-vækstoppfattelse, som jeg har hørt lidt af her i dag, kun kommer til at føre til, at vi kan fordele fattigdommen, og hvis vi fordele fattigdommen, giver det hverken udvikling eller bæredygtighed.

Så skal jeg da lige, når nu hr. Gade nævnte Morris Strong, sige, at Morris Strong finder, at det er nødvendigt at forene vækst og økologi, og peger netop på Japan som eksemplet på et land, der vil forene økonomisk vækst, bæredygtighed og en redning af Jorden. Jeg kan også fortælle hr. Gade, at Romklubbens fædre i Der Spiegel i efteråret i et interview meddelte, at de nok havde set for forenklet på vækstproblematikken. Formen for vækst er jo ikke ligegyldig, men jeg har citeret regeringens indstilling: Ikke en vækst, der skaber miljøproblemer, skaber nye regninger og ødelægger forudsætningerne. Men det må være klart for enhver, at vi udnytter en ny teknologi, og hr. Gade er selv meget interesseret i en ren teknologi. Den kræver det penge at udvikle, og det er den, der efter min opfattelse er løsningen.

Men ellers vil jeg kun til slut sige, at jeg synes, at hr. Glønborg udtrykte det ganske udmærket ved at sige, at vi har skabt nogle alvorlige betår for vore efterkommere, derfor haster det, det er vi ganske enige om. Hvis kloden skal reddes, skal vi hurtigt i gang. Som fru Lone Dybkjær sagde: Det vil vare mange år, før vi oplever de skadelige virkninger af de ting, vi gør i dag. Lad os tage CFC-gasserne. Hvis vi stopper alle CFC-gasser i dag, vil ozonlags-

nedbrydningen fortsætte lige så stille og roligt ti år frem i tiden. Derfor haster det selvfølgelig med at få truffet nogle beslutninger, og man skal ikke tro, man ser mirakler dagen efter.

Til sidst skal jeg kvittere for hr. Rosings meget venlige ord om samarbejde, som vi i regeringen naturligvis også er glade for.

Løvig Simonsen (S):

Jeg tror, det er vigtigt, at vi gør os helt klart, at den dagsorden, der er stillet dag, er en dagsorden, der viser en målsætning for det, man kan samles om og blive enige om her i Folketinget. Men den indebærer altså ikke – det vil jeg gerne sige – at vi er enige om midlerne, om, hvordan vi kommer til målet.

Jeg har fundet det vigtigt i denne debat at få markeret en enighed mellem regeringen og Folketingets mange partier om, at her er en delegation, der skal af sted til Rio, som har den samme målsætning, og som på baggrund af den dagsorden, der vil blive vedtaget, også kan konkretisere, inden for hvilke områder man særlig skal prioritere. Når jeg siger det, er det selvfølgelig, fordi der altid vil være en divergens. Den er allerede kommet til udtryk i dag: Skal disse nye, yderligere midler holdes inden for den procentramme, man har for dansk bistand, eller skal de ikke?

Jeg er enig med ministeren i, at dette ikke er en procentdebat, overhovedet ikke. Min opfattelse og klare indstilling er den, at vi i samarbejde med en lang række af de organisationer, som også er interesseret, sammen med regeringen skal endevende de forskellige målsætninger, der bliver på de konventioner, som også skal vedtages, så vi er sikre på at opnå det, vi gerne vil.

Når vi er kommet hjem og har set resultatet af Riokonferencen, er vi da klart nødt til at diskutere, hvordan vi herhjemme kan være med til at opfylde beslutningerne. Man kan ikke på forhånd afvise, at der bliver tale om, at vi yderligere må forhøje vores bistand til miljøet. Der har været sådan en sammenblanding af, at dette her er ulandsbistand. Jeg vil da mere sige, at det er miljøbistand, der først og fremmest er brug for i ulandene. Sådan ser jeg det.

Så var der spørgsmålet om tropeskovene, som ministeren nævnte. Jeg kan da godt røbe for ministeren, at vi har tænkt på at kalde ministeren i samråd for at diskutere disse ting. Når